

MARIA MARE DE L'ESPERANÇA

Obertura de la novena del Carme. Església del Carme, Bisbat de Lleida.

Del 8 al 16 juliol 2025.

1. L'esperança és la virtut que caracteritza els pelegrins. No abandonem, en aquesta novena, el context de l'Any Jubilar en el que ens trobem. El pelegrí és aquell que viu amb esperança la seva vida. Però, per què? Ho fa en virtut d'algunes veritats i actituds que volem fomentar en aquesta novena que avui comencem.

2. Hem escoltat la carta de sant Pau als cristians de Roma: **«Hem estat salvats, però només en esperança»** (Rm 8,24). L'experiència cristiana de Déu es troba aquí formulada breument per l'apòstol. Les virtuts teològals (fe, esperança i caritat), n'hi ha una que no s'apaga mai. L'esperança. Per què? Podem intentar explicar-ho d'una altra manera. Els cristians, gràcies a la fe, **tenim un futur**. *No coneguem els detalls de la nostra existència, però sabem que la nostra vida no acabarà en el buit* (Benet XVI, *Spes salvi* 2). Què significa això que ens va dir el papa Benet XVI? Que tots els anunciats de Crist i de la fe cristiana han de ser llegits des del futur de Crist. Crist té futur i, per això, nosaltres també tenim un futur. Segons sant Joan, Crist és el camí (Jn 14,6). Nosaltres recorrem la vida en el camí de Jesús. Seguim el Senyor en el camí. El camí resta obert cap endavant. Hi ha unes fites. Podem inventar, però sabem que hi ha unes marques. Quan el camí es torna més estret en els darrers anys de la nostra vida i flauegen el cos i la ment, el pelegrí no abandona la pretensió seguir, el desig de continuar sent útil a la família, a la societat, a l'Església. El impuls natural i universal de resistir el pas dels anys, pot obrir-se al futur de Crist.

El pelegrí, per tant, resta obert al seu futur. L'experiència de la fe l'obre al futur de Crist i, per tant, al seu propi futur com a «home creat, estimat, cridat, ungit i glorificat». **Maria és la mare de l'esperança** perquè ella ha experimentat l'obertura a Déu i al futur d'allò que «les generacions contaràn d'ella» (cf. Lc 1,48). El càntic està escrit com si Maria pogués veure's ella mateixa des d'un temps que encara no ha passat. Déu ha fet meravelles en ella. Ella coneix, per avançat, allò que la redempció obrirà en la seva persona i en la història dels homes. Això ho pot dir perquè coneix el do de Déu que l'ha salvat des del seu ventre.

3. Deixeu-me insistir en una idea més, avui que iniciem aquesta novena. *El cel no és buit*. No estem sotmesos a un conjunt de forces o energies impersonals. La vida no és atzar, encara que pugui ser atzarosa. No estem sols. La imatge d'un bisbe confirma la fe als joves és preciosa i bonica, però també podríem inventar el sagrament de la «confirmació de l'esperança». **Un sagrament existencial** que podem celebrar cadascú dels que som aquí. *Maria confirma la nostra esperança* perquè ella és la mare d'aquesta virtut cristiana. Cal fer el dol de moltes coses: som pocs, som gairebé els mateixos, la societat ha canviat, l'Església també, la cultura és lluny de la fe, el joves no els tenim a l'Església... però de res serveix la lamentació més que per a tenir consciència que «anem cap a un altre lloc», estem en marxa, estem en èxode, caminem perquè som pelegrins. *Nosaltres mateixos som l'obstacle*, va dir el missioner experimentat. Voilà! Maria és mare de l'esperança i mare dels esperançats. La nostra pietat troba en ella una font de joia i de disponibilitat a allò que la Paraula de Déu vulgui produir en el cor de l'Església. Que així sigui en aquesta novena que avui comencem. Joan Pau II va escriure aquesta pregària a l'encíclica *Ecclesia in Europa*, el 2003:

Maria, Mare de l'esperança,
camina amb nosaltres!
Ensenya'ns a proclamar el Déu viu;
ajuda'ns a donar testimoni de Jesús,
l'únic Salvador;
fes-nos servicials amb el proïsme,
acollidors dels pobres, artífexs de justícia,
constructors apassionats
d'un món més just;
intercedeix per nosaltres que actuem
en la història
convençuts que el disseny
del Pare es complirà.
Maria, aurora d'un món nou,
mostra't com a Mare de l'esperança
i vetlla per nosaltres!
Vetlla per l'Església a Europa:
que sigui transparència de l'Evangeli;
que sigui autèntic lloc de comunió;
que visqui la seva missió
d'anunciar, celebrar i servir
l'Evangeli de l'esperança
per a la pau i l'alegria de tothom.
Reina de la Pau,
protegeix la humanitat del tercer mil·lenni!
Vetlla per tots els cristians:
que continuïn confiats per la via de la unitat,
com a ferment
per a la concòrdia del Continent.
Espelma pels joves,
esperança del demà:
que responguin generosament
a la crida de Jesús;
Vetlla pels responsables de les nacions:
que s'entestin a construir una casa comuna,
en què es respectin la dignitat
i els drets de tots.
Maria, dona'ns a Jesús!
Fes que el seguim i l'estimem!
Ell és l'esperança de l'Església,
d'Europa i de la humanitat.
Ell viu amb nosaltres,
entre nosaltres, a la seva Església.
Amb tu diem
«Vine, Senyor Jesús» (Ap 22,20):
Que l'esperança de la glòria
infosa per Ell als nostres cors
doni fruits de justícia i de pau!